

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere Brachfield
Pàg. ▶ 2

Les normes comunitàries per emetre factures a la Unió Europea

Carles Anguera
Pàg. ▶ 3

Cants de sirena

Jaime Mesas
Pàg. ▶ 3

Consultori fiscal

Per Tutatis! Què els passa a aquests romans?

gestes, doncs va esdevenir el general que aconseguí la conquesta de territori més gran vista per la República. Però ocorria que un altre romà il·lustre, en aquells dies cònsol, va sentir amenaçat el seu estatus i la seva influència. Pompeu, es deia. Qui fou aliat de Cèsar en el temps del triumvirat, va convèncer al senat per desposseir a Juli Cèsar del seu grau, enviant-li un despatx pel qual havia de tornar a Roma sol i sotmetre's a judici per haver concebut un exèrcit sense el permís del senat. Per aquells dies, Juli Cèsar es trobava al nord del riu Rubicón i sabia que si creuava aquell afluent amb el seu exèrcit, seria considerat un alçament i una traïció contra Roma. De la glòria a la degradació i menyspreu absoluts. Cèsar no va dubtar. Va creuar el Rubicón amb tot l'exèrcit. D'aquí l'expressió que encara avui s'utilitza per referir-se a les decisions que impliquen que ja no hi ha marxa enrere. Pompeu, i el senat al complet, van fugir amb les seves famílies, esclaus i riqueses, abandonant i deixant la ciutat de la llegendària lloba capitolina sumida en el caos.

El nostre Cèsar d'avui està encarnat en la figura del primer ministre Conte, que va negociar i va enviar a Brussel·les el seu ministre de finances Tria (en el paper de comandant Marco Antonio) per conquistar la fe i la confiança dels líders europeus. La campanya sembla exitosa, doncs tots dos empunyen arguments i judicis admissibles sobre el maneig de les finances públiques italianes. Proposen un pressupost sos-

Passa a la pàgina següent

Àlex Fusté
@AlexfusteAlex

Chief economist d'Andbank

per exemple, vaig saber d'un enregistrament filtrat que descriu la pressió cap al ministre Tria i el seu equip econòmic. El portaveu Casalino va advertir d'una caça de bruixes en una espècie de 'mega-vendetta' si Tria o Conte obstaculitzen els plans d'augment en despesa patrocinat pel govern.

Això ja ho he vist i sé com acaba. Un exemple clàssic. Després d'enderrocar Vercingetòrix en l'últim reducte per conquistar la Gàl·lia, Juli Cèsar va iniciar el merescut camí de tornada a Roma amb el seu exèrcit de 60.000 exhaustes i lleials ànimes comandades per Marco Antonio. Enviant una avançada lleugera amb part del botí de guerra, per sufragar 20 dies de celebració per a tots els romans, Cèsar va aconseguir augmentar encara més l'admiració que el poble ja sentia per les seves

Divendres passat vaig tenir el plaer de participar en un fòrum format per gent versada en això de l'economia. Debatérem sobre el futur d'Europa i, com no, un altre cop parlàrem d'Itàlia. Gairebé de forma natural afrontem l'incert futur d'Itàlia mirant al seu passat, doncs la història SEMPRE (en majúscules si us plau) es repeteix en aquest país. Va resultar fàcil establir paral·lelismes entre el passat i la situació actual. Avui,

Pàg. ▶ 4

Pla d'ajudes d'Actua a les petites i mitjanes empreses

Ofereix un total 190.000 euros i cada beneficiari tindrà import màxim de 6.000

Pàg. ▶ 4

Empresaris russos s'interessen per la construcció d'un aeroport a Andorra

Amb aquesta iniciativa es busca augmentar els lligams comercials entre els dos països

Pàg. ▶ 4

Anna Olsina entra a formar part de l'equip directiu d'Andbank

Té més de 25 anys d'experiència i s'incorpora com a directora general adjunta de negoci del grup

Pàg. ▶ 4

Emissió de deute públic a curt termini per un import de 100 milions

Tenen un rendiment d'amortització del 0,60% anual i s'emetraran 100.000 títols, amb un preu per unitat de 994,04 euros

AndVida i AndSalut

La tranquil·litat de sentir-se protegit

Andbank Assegurances us ofereix una excel·lent solució per al vostre benestar.

Ve de la pàgina anterior

tenible amb un dèficit de l'1,5 % i tornen amb la conformitat d'aquesta despesa, molt per sobre del 0,9 % acordat per l'anterior govern. Una victòria per Conte i Tria. Ocorre que mentre viatgen de tornada a Roma, el cònsol Di Maio (en el seu paper de Pompeu) els acusa de traïció al senat, doncs Di Maio va prometre als romans uns programes que exigien un dèficit del 6 % (segons think tank OCPI). El que s'ha negociat a Europa no és suficient, i posa en risc el seu lideratge a Roma. Ara, Conte i el seu comandant Tria, mediten a la vora del Rubicón. Mantenen la seva defensa d'un pressupost sobri, però dubten si creuar el riu i desafiar Di Maio. Per què? Aquest podria abandonar el govern de Roma (com va fer Pompeu) i sumir al país en un altre caos. Meravellat, encara veig ingenus que afirmen que la protecció contra una gestió fiscal populista a Itàlia resideix en la pròpia naturalesa d'extremes del govern. Fet que, segons aquests proponents, resulta en un paradoxal equilibri al centre. No puc estar més en desacord. Salvini i Di Maio, a les antípodes de l'arc ideològic, ofereixen un equilibri tan fràgil que es pot trencar en qualsevol moment.

Vaig dir triumvirat? Llavors falta un personatge en aquesta història. Craso. El general que va alliberar Roma de la fúria d'Espartac i el seu exèrcit invencible de gladiadors cabrejats. Craso i Pompeu litigaven pel mèrit de la victòria sobre Espartac, i també pel nomenament de Cònsol. Cèsar, un segona línia, però molt agut, els va proposar ser ell el nou Cònsol a canvi de servir als interessos de tots dos. Et voilà! Triumvirat per set anys. Després va passar el que va passar. Els líders es van cansar de Cèsar i el van desposseir del càr-

rec. Va ser llavors quan Cèsar va decidir anar-se'n a guerrear per la Gàl·lia amb ànim d'aconseguir la glòria. I vaja si ho va aconseguir! Va passar que, amb les primeres notícies del seu èxit, Craso va sentir la incòmoda punxada de l'enveja, i sabent-se fort amb els seus exèrcits a l'orient, va decidir abandonar Roma i llançar-se a la conquesta. Salvini ocupa el paper de Craso en la nostra història d'avui. Incòmode amb les victòries de Conte i Tria a Europa (doncs no li basten per complir amb les seves promeses que també exigeixen un dèficit del 3%), se sap fort perquè el seu recolzament social hauria passat del 17 % al 30 %. Sent la forta temptació de capitalitzar aquest renovat vigor i abandonar el govern de Roma, com feu Craso, a la recerca de més glòria en solitari.

En quin punt de l'eterna història ens trobem? Brussel·les permet certa flexibilització de les regles de despesa, però només davant certes circumstàncies (davant reformes en pensions, esdeveniments impredecibles fora del control de l'estat, etc.). Itàlia ja va ser obsequiada amb aquesta flexibilitat el 2015, 2016 i 2017, i no es donen avui les circumstàncies per exigir més flexibilitat. No hi ha espai per incomplir, i és crític per a la sostenibilitat de les finances públiques que Conte i Tria aconseguixin imposar la moderació de la despesa al pressupost i no passar de l'1,5 % de dèficit. Itàlia està ja en situació d'insostenibilitat. Per estabilitzar el seu deute necessita un creixement nominal estructural del 2,55 %, que puja a un 4,10 % en condicions monetàries més realistes. En cap de les meves projeccions aconseguixo assolir aquests ritmes de PIB. Conte ha de creuar el Rubicón i desafiar els cònsols Di Maio i Salvini. Per la severitat dels números i perquè és temps de complir. El

Com va passar amb Cèsar, Conte ha de prendre decisions que portaran conseqüències

problema és que, davant dita situació, la coalició de govern quedaria en risc de col·lapsar en no poder entregar les promeses electorals. La història es pot tornar a repetir. Tal com aleshores fessin Pompeu i Craso, avui Di Maio i Salvini poden abandonar Roma i el seu govern obrint un nou temps d'incertesa. Un temps que Europa no té. Es planteja doncs un escenari binari per als actius de renda fixa (bons) d'Itàlia. Si

Conte imposa les seves xifres (i el govern no es descompon), s'obre un cicle esperançador per aquests actius. En cas contrari, la prima de risc del país tornarà a patir una forta deteriorament. La meua experiència amb inversions que relacionades amb governs procrastinadors (com és el cas d'Itàlia) és que aquests necessiten tenir l'aigua al coll per actuar sàviament; i encara no estem en aquest punt.

Les normes comunitàries per emetre factures a la Unió Europea

Pere Brachfield

@PereBrachfield

CEO de Brachfield Credit & Risk Consultants

En matèria de facturació el legislador europeu s'ha preocupat d'establir unes regles que han de seguir totes les empreses i professionals residents en algun dels Estats membres de la Unió Europea. Cal tenir en compte que, amb la missió de salvar la divergència entre legislacions dels diferents estats membres i l'existència de certes llacunes no regulades per la normativa comunitària, es va aprovar la Directiva 2010/45 / UE del Consell, de 13 de juliol de 2010, «per la qual es modifica la Directiva 2006/112 / CE relativa al sistema comú de l'impost sobre el valor afegit, pel que fa a les normes de facturació» que va haver de traslladar-se al ordenament jurídic intern dels estats membres abans de l'1 / 01/2013.

Els objectius de la Directiva 2010/45 / UE (Directiva europea de facturació) són els d'aconseguir la simplificació, modernització i harmonització de les normes de facturació de l'IVA ja que el legislador europeu va ser conscient que aquestes fites no podien ser aconseguïdes de manera suficient pels Estats membres i, per tant, podien assolir-se millor a nivell de la Unió Europea; així que com aquesta pot adoptar mesures, d'acord amb el principi

de subsidiarietat consagrat en l'article 5 del Tractat, es va aprovar la Directiva 2010/45 / UE de conformitat amb el principi de proporcionalitat enunciat en aquest article, per a modificar la Directiva europea de l'IVA pel que fa a les normes de facturació.

Conseqüentment, la Directiva 2010/45 / UE del Consell persegueix tres objectius bàsics: primer, assegurar la igualtat en el tractament de les factures en paper i les factures electròniques per tal de potenciar la facturació electrònica i lluitar amb el frau; segon, garantir a les empreses una seguretat jurídica definint unes regles de territorialitat destinades a designar l'Estat membre les regles de facturació s'aplicaran i tercer, reforçar el funcionament de l'IVA en el mercat interior comunitari simplificant i uniformitzant les regles de facturació i l'impost sobre el valor afegit.

Així mateix, sota el meu punt de vista, un dels nous preceptes que ha implantat la Directiva europea de facturació és el d'imposar el principi d'igualtat de tractament de les factures en paper i les factures electròniques i instaura per a tot expedidor o destinatari d'una factura, l'obligació d'assegurar l'autenticitat del seu origen, la integritat del seu contingut i la seva llegibilitat des del moment de la seva emissió fins al final del seu període de conservació. Aquesta obligació ja existia en la Directiva 2006/112 / CE (Directiva europea de l'IVA), però només per a les factures electròniques; així doncs, a partir de l'entrada en vigor de

la Directiva de facturació també s'aplica a les factures en paper.

L'«autenticitat de l'origen» es defineix com la seguretat de la identitat del proveïdor o l'emissor de la factura i la noció d'«integritat del contingut» suposa que el contingut de la factura no ha estat modificat. El subjecte passiu pot determinar lliurement i sota la seva pròpia responsabilitat la manera com complirà amb aquestes obligacions. Referent a això, la Directiva europea ha previst que l'expedidor de les factures pugui integrar en la seva organització administrativa un procediment de control intern formalitzat, documentat i pertinent, que creu una pista d'auditoria fiable entre la factura i el lliurament de béns o la prestació de serveis.

En el cas d'intercanvi de factures electrònica, el subjecte passiu pot recórrer a la signatura electrònica avançada basada en un certificat reconegut i creada mitjançant un dispositiu segur de creació de signatura, destinat a garantir la identitat de l'expedidor i del destinatari, o bé a l'intercanvi electrònic de dades (EDI), si l'acord relatiu a l'intercanvi contempla l'ús de procediments que garanteixin l'autenticitat de l'origen i la integritat de les dades.

Aquestes dues tecnologies són presentades en el text de la Directiva a títol d'exemple de procediments que ofereixen sense cap dubte una seguretat jurídica. Ara bé, l'ús d'altres tecnologies o procediments no podran ser rebutjats per principi.

Més a més, si l'emissor de les factures recorre a una d'estats dues tecnologies segures o a qualsevol altra tecnologia o procediment –en suport físic o electrònic–, tant el subjecte passiu com el destinatari de l'operació tenen l'obligació de demostrar que la factura emesa o rebuda correspon realment a un lliurament de béns o una prestació de serveis realment efectuada.

Un altre punt és que, si fem un estudi sistemàtic de les principals modificacions introduïdes per la Directiva 2010/45 / UE en l'esfera jurídica de la facturació, podem diferenciar cinc apartats, a saber: l'expedició de les factures, el contingut, la conservació de factures, la facturació electrònica i les normes relatives a l'exigibilitat de l'IVA.

La Directiva 2010/45 / UE s'incorpora a la Directiva IVA un nou article 219 bis en el qual s'estableixen unes regles clares sobre qui ha de ser l'Estat membre les normes del qual prevalguin en cada cas. Així, s'estableix com a regla general que la facturació estarà subjecta a les normes que s'apliquin a l'Estat membre en què, de conformitat amb les normes de l'impost, es consideri efectuat el lliurament de béns o la prestació de serveis corresponent. En poques paraules, la normativa de l'Estat membre on es localitzi l'operació.

No obstant això, existeixen excepcions a aquesta regla general en determinades operacions mercantils en què s'aplica la normativa de l'Estat membre on estigui establert el proveïdor del lliurament dels béns o el prestador del servei.

Aquestes transaccions mercantils són les operacions intracomunitàries amb inversió del subjecte passiu (llevat que la factura sigui expedida materialment pel destinatari de l'operació, o sigui, quan hi hagi autofacturació) i les operacions localitzades fora de la Unió Europea.

A continuació, farem un repàs més detallat d'aquestes dues excepcions a aquesta regla general, en els supòsits següents: en primer lloc, quan el proveïdor o prestador no estigui establert en l'Estat membre en què es consideri efectuat el lliurament dels béns o la prestació dels serveis, o el seu establiment en aquest Estat membre no intervingui en el lliurament de béns o la prestació de serveis, i el subjecte passiu de l'impost sigui la persona a la qual es lliurin els béns o es prestin els serveis. Dit d'una altra manera, quan el proveïdor o prestador no estigui establert en el territori d'aplicació de l'impost on es localitza l'operació i es produeixi la comunament denominada inversió del subjecte passiu. No obstant això, quedarien exceptuats d'aquesta regla especial aquells supòsits en què, en virtut d'acord, s'expedeixi la factura pel mateix destinatari de l'operació, en aquest cas s'aplicaria la regla general assenyalada; i en segon lloc quan el lliurament de béns o la prestació de serveis no s'efectuï en la Unió Europea.

En aquests dos supòsits la facturació estarà subjecta a les normes que s'apliquin a l'Estat membre en què el proveïdor o prestador estigui establert o tingui un establiment permanent a partir del qual s'efectua el lliurament o la prestació o, en absència de tal lloc d'establiment o establiment permanent, a l'Estat membre en què tingui el domicili permanent o la seva residència habitual.

Cants de sirena

Carles Anguera

Private Wealth Management
d'Andbank

En el nostre vocabulari habitual utilitzem més d'una expressió o frase feta i, de tant en tant, la curiositat em porta a buscar el significat d'alguna d'elles. En un dels seus viatges pel mar Mediterrani, Ulisses, a la tornada de la guerra de Troia, va haver de fer front a una de les pitjors pors que solcaven els mars en aquesta època, les sirenes, que es deia que, a causa de la seva bellesa i dels seus càntics celestials, enamoraven els mariners que hipnotitzats amb la seva veu se sentien atrets i feien xocar els seus vaixells contra les costes i morien ofegats en les aigües del mar.

Es veien obligades a utilitzar el seu influx perquè si algun home era capaç de sentir-les, però no se sentia atret per elles, havia de morir. Ulisses atret per la seva curiositat i les seves ànsies de ser únic, li va preguntar a Circe, deessa grega de la màgia, si hi havia alguna manera de poder escoltar aquests càntics i no morir en l'intent. Ella li va dir que en el moment de passar per la zona d'influx de les sirenes, els mariners el lliguessin al masteler principal, que li posessin cera a les oïdes i els ordenés que, veïessin el que veïessin, no el deslliguessin. Ulisses fetillat per la música tan bella, va su-

plicar que el deixessin anar, però els mariners no van fer cas i d'aquesta manera Ulisses va poder escoltar la música sense patir cap dany. Però aquest fet va fer que una de les sirenes hagués de morir, i la triada va ser Partènope, que es va llançar al mar on va morir i el seu cos va ser arrossegat fins a la costa on va ser enterrada amb grans honors. En el seu honor es va construir un temple i al seu al voltant un poble amb el seu nom, que amb el temps va derivar al que ara és conegut com a Nàpols. Darrere d'aquesta bonica història coneixem l'expressió "Cants de sirenes", que s'utilitza per designar un argument construït amb paraules agradables i convincents, però que en el fons és per intentar seduir o enganyar.

En el nostre dia a dia com a gestors, tenim una gran quantitat d'informació que hem de saber tractar. Com va fer Ulisses, hem de lligar-nos al masteler i, encara que escoltem aquests cants de sirena, que sapiguem aconseguir distreure'ls i canalitzar la informació important per a la nostra presa de decisions. El mercat, igual que les sirenes, no està dissenyat per espantar l'inversor, ans al contrari, per atreure'li aconseguir atrapar-lo amb els seus cants de sirena que prometen grans fortunes. Sempre trobarem discursos que ens convidin a formar-ne part, els periòdics estan plens de reclams amb analistes que posen grans revaloracions d'accions, enormes potencials de beneficis i moltes recomanacions que ens posen els ulls com a plats i que ens fan creure que és fàcil guanyar, que és un joc de nens.

Titulars que comencen amb 'Po-

tencial del 40%' fa que ens prenguem un temps a llegir l'article i, sense tenir ni idea del que digui, com ens agrada, aprovem el que aquest expert ens està dient. Qui no ha escoltat alguna vegada a algun client dient que segur que ell ho faria millor que tu, que si hagués comprat Amazon, Apple o alguna d'aquestes tecnològiques rares ara tindria cent i la mare de mils de diners, vaja, que seria milionari i que amb tu, expert gestor, li dona la sensació que la única cosa que fa és perdre-ho. La informació que rebem ens intenta seduir, mostrant-nos les accions que millor s'han comportat i el percentatge de benefici que hauríem obtingut si li haguéssim fet cas a

aquest analista que escriu aquest article després que tot hagi passat, és clar. Qui no ha rebut una trucada d'un client que ens ha dit: ahir la companyia 'Piràmide de l'amor bell' va pujar un 25%, perquè no vas comprar? En aquests moments, agafes aire i respons amb arguments que segueixen la línia de diversificació, perfil de risc, moment de mercat i tots ells amb un sentit clar cap a la preservació del capital. Mai o poques vegades reps una trucada agraint no tenir aquesta acció que ha fet fallida i que ara val 0, perquè es pressuposa que has de saber-ho o que estava clar que no valia gens.

Però els clients tenen clara una cosa, tu ets l'expert i et paguen perquè els guanyis diners. Moltes vegades t'ensenyen un gràfic i et diuen que perquè no has comprat aquí i has venut allà, assenyalant el mínim i el màxim del gràfic, com si això fos fàcil. També estan les típiques preguntes que denoten que s'està enganxat amb una acció, em refereixo al fet que estan perdent diners, i no és una altra que «aquesta acció no pot caure més, no?». I és llavors quan es tornen en accionistes de llarg termini, utilitzant expressions com «jo a aquest preu no venc, i si cau més compraré més, la veritat és que tampoc necessito aquests diners».

Una de les creences més esteses en l'univers de la inversió és tendir a comprar accions que han caigut molt o que estan en mínims envers unes altres que estan en màxims. Si li fem aquesta a pregunta a qualsevol inversor, hi haurà un percentatge molt elevat que tendirà a comprar la que ha caigut molt enfront de la qual ha pujat molt. Ens és més fàcil creure que si ha estat per sobre del preu actual és més probable que torni a aconseguir-ho. Sota la meua experiència, en algunes ocasions es pot donar aques-

ta premissa, però el temps m'ha ensenyat que és millor comprar accions amb forta tendència alcista de fons que estiguin marcant màxim després de màxim. Crec que és igual de complicat encerrar el mínim d'una acció com el seu màxim, ja que el més probable en els dos casos és que la tendència de fons es mantingui durant un temps, per la qual cosa veig més fàcil guanyar comprant una acció i que segueixi la seva tendència alcista que comprar una acció que està en caiguda i pensar que a partir de la meua compra la tendència revertirà i començarà a pujar.

També és curiós com tendim a buscar arguments que ens donin la raó en la nostra presa de decisions i esborrar de la nostra ment o tendir a infravalorar les que no ens agraden o no ens donen la raó. Quan comprem alguna acció, tendim a buscar aquelles notícies que ens donin justificacions positives, perquè així creiem que tenim raó. Una de les coses més difícils d'aquest treball és saber assumir pèrdues, assumir que ens hem equivocat i és per això que ens aferrem a qualsevol notícia que ens faci pensar que sortirem victoriosos. En moltes ocasions aquests errors si no es tallen a temps poden arribar a ser molt perjudicials.

L'única veritat en tot això és que no hi ha ningú amb la veritable fórmula per guanyar sempre, aquesta és la realitat del mercat, cal oblidar-se de pilotades i ser prou humil per saber quan s'ha equivocat i saber rectificar a temps. Entendre que cada dia és un aprenentatge, que nosaltres som part del mercat i no els que ho maneguem, per la qual cosa hem de tenir-li sempre el respecte que es mereix, perquè el dia que li perdem el respecte utilitzarà cants de sirena que ens atraparan i ens engoliran mar endins.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la Consulta Vinculant del Departament de Tributs i de Fronteres (d'ara en endavant, DTF) número CV0111-2018 del 24 de maig del 2018 en relació amb l'aplicació del Règim Especial de Societats de Tinença de Participacions en Societats Estrangeres.

La societat consultant té atorgat el Règim Especial de Societats de Tinença de Participacions en Societats Estrangeres.

Vist que a la societat li ha estat atorgat el Règim Especial de Societats de Tinença de Participacions en Societats Estrangeres, planteja les següents qüestions davant el DTF:

- Si estarien exemptes de l'Impost sobre Societats (d'ara en endavant, IS) les plusvàlues latents (accions, obligacions, etc.) registrades comptablement a valor raonable (valor de mercat/cotització), tal com preveu el Pla General de Comptabilitat

- Si estarien exemptes els cupons d'obligacions (interessos) registrats comptablement.

- Si estarien exemptes els dividendes d'accions preferents registrades comptablement.

El DTF adreça resposta a la Consulta Vinculant amb referència a la qüestió relacionada amb les plusvàlues la-

tents derivades de la tinença d'accions i/o participacions en societats estrangeres que formen part del resultat de l'entitat com a conseqüència de l'aplicació de la normativa comptable.

Vist que l'article 38 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, modificada per la Llei 17/2011, del 1 de desembre i per la Llei 6/2018, del 19 d'abril, a l'apartat 3, estableix que «les societats que s'acullin a aquest règim obtenen una exempció en la base de tributació

Tractem el Règim especial de de tinença de participacions en societats estrangeres

dels dividendes que percebin de les participacions en altres societats i dels resultats positius que obtinguin de la seva transmissió [...], i atès que la societat consultant està acollida al Règim Especial de Societats de Tinença de Participacions en Societats Estrangeres, en el cas en qüestió, els guanys que es produeixen com a conseqüència dels canvis en el valor raonable de les accions que s'han d'imputar en el compte de pèrdues i guanys de l'exercici, en apli-

cació de la norma de valoració posterior dels actius financers de negociació establerta al Pla general de comptabilitat, estaran exemptes de l'Impost sobre Societats.

Pel que fa als ingressos generats per obligacions i bons percebuts per l'entitat consultant, atès que l'inversor és titular d'un dret de crèdit i en cap cas ha adquirit la condició jurídica d'accionista, soci o partícip de l'entitat com a conseqüència de la subscripció d'aquests actius financers, els rendiments explícits i/o implícits derivats de les obligacions esmentades a la consulta no estaran exemptes de l'Impost sobre Societats. Per consegüent, tampoc estaran exemptes les plusvàlues latents derivades d'aquests actius financers.

Amb relació als dividendes de les accions preferents, només en el cas que derivin del dret econòmic que té la Societat consultant de participar en el patrimoni net d'una entitat no resident, els ingressos derivats dels dividendes en qüestió estaran exemptes de l'Impost sobre Societats.

Així mateix, s'ha de tenir en compte que per aplicar el Règim Especial de Societats de Tinença de Participacions en Societats Estrangeres, l'article 38 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, modificada per la Llei 17/2011, del 1 de desembre i per la Llei 6/2018, del 19 d'abril, a l'apartat 1, disposa el següent: «els obligats tributaris que tinguin la forma de societat anònima o limitada i que tinguin per objecte exclusiu la gestió i la tinença de participacions en societats residents o no residents fiscals al Principat d'Andorra poden sol·licitar l'aplicació d'aquest règim especial». Per tant, les entitats que efectuin activitats diferents de la gestió i la tinença de participacions en societats estrangeres no es poden acollir al règim especial.

Actua subvenciona les petites i mitjanes empreses amb 190.000 €

Les ajudes es donaran per serveis d'innovació, internacionalització i per optimització empresarial.

Actua ofereix 190.000 euros de subvenció a les petites i mitjanes empreses. Aquesta quantitat es distribuirà en 161.500 euros per a les empreses que facturin fins a 350.000 euros i 28.500 per a les que ho facin entre 350.000 i 1.500.000 euros. L'import màxim per beneficiari és de 6.000 euros. Els ajuts es donaran per serveis d'innovació, internacionalització i per optimització empresarial. El termini de presentació de sol·licituds va començar el 20 d'octubre i s'allargarà fins el 14 de desembre o fins que s'exhauri la partida pressupostària.

Es distribuïran 190.000 euros, d'ells 161.500 seran per a les empreses que facturin fins a 350.000 i 28.500 per a les que ho facin entre 350.000 i 1.500.000. L'import màxim per beneficiari és de 6.000 o fins un màxim del 80% del cost dels serveis contractats. Cal tenir en compte que el 85% de les empreses andorranes facturen menys de 350.000 euros.

Hi ha tres modalitats d'ajuts: els serveis d'innovació, la internacionalització i l'optimització empresarial. En matèria d'innovació s'inclouen els estudis especialitzats sobre noves línies de negoci o la recerca tecnològica. Pel que fa a la internacionalització hi ha l'assessorament en transaccions comercials internacionals o la participació en fires internacionals relacionades amb l'activitat de les empreses. Finalment i en referència a l'optimització empresarial es fa esment a la subcontractació de perfils d'«export manager» o d'«innovation manager». I el disseny o posicionament web orientat

al comerç electrònic.

L'objectiu, segons va explicar la directora d'Actua Empresa, Judit Hidalgo «és donar suport a la transformació de l'empresa andorrana cap a una empresa d'alt valor afegit, innovadora i competitiva, ben posicionada per fer front als reptes i aprofitar les oportunitats del mercat internacional». La dotació aplicada a serveis retroactius no superarà el 20% del total de la dotació del programa. Es consideren serveis retroactius els serveis que, complint tots i cadascun

dels requeriments establerts per aquest programa, han estat contractats abans de la publicació de la seva convocatòria i dins de l'any 2018.

El procediment de concessió de les subvencions és el de concurrència no competitiva, de manera que s'atorguen els ajuts a les persones que compleixin tots i cadascun dels requisits establerts, per ordre de la data de presentació de la sol·licitud de l'ajut, fins a esgotar el pressupost disponible en la convocatòria del programa o fins la data límit es-

tablerta per la convocatòria. Actua serà qui durà a terme la instrucció del procediment i valorarà les sol·licituds presentades. Un mateix beneficiari podrà sol·licitar més d'una subvenció del programa per serveis diferents però amb un màxim de 6.000 euros de subvenció per al conjunt de serveis contractats. Les subvencions es van presentat en un acte que va com-

ptar amb la presència de mig centenar d'empresaris. L'objectiu és que aquest programa tingui continuïtat l'any 2019.

Abans de la presentació, el secretari d'Estat per a la Diversificació Econòmica, Josep Maria Missé, va explicar que a partir d'ara Actua es dividirà en Empresa i en Innovació. Desapareixen d'aquesta manera, Andorra Desenvolupament i Innovació (ADI) i la Fundació Actua Tech. L'objectiu, com ha dit Missé, «és evitar la confusió de noms i poder explicar de manera conjunta les nostres activitats».

Nova emissió de deute públic a un any i amb un rendiment del 0,60%

El Govern va llançar una nova emissió a curt termini de deute públic a un any i amb un rendiment d'amortització del 0,60%. Aquesta emissió es fa a l'empara del programa de deute públic del 20 de setembre del 2017. El ministre de Finances, Jordi Cinca, va explicar que aquesta nova emissió dona continuïtat a l'aposta del Govern per diversificar les fonts de finançament de l'Estat i de gestionar el deute públic, i va recordar la bona acollida que han tingut les diferents emissions per part dels inversors, fins el punt que s'ha hagut d'anar al prorrateig amb la distribució dels bons entre tots els aspirants de manera proporcional a la inversió feta.

L'emissió serà el proper 17 d'octubre amb 100.000 títols i el preu de la unitat de 994,04 euros. La data límit de formalització prop de les entitats bancàries de les sol·licituds de subscripció per part dels inversors elegibles serà el 10 d'octubre. La subhasta per part del Govern es farà efectiva el dia 12, la liquidació de la subscripció serà el 17 i la data fixada com a venciment final és 17 d'octubre del 2019. El 24 de novembre del 2010, l'Estat andorrà va fer la primera emissió de deute públic en la modalitat de lletres del tresor oberta a tots els subscriptors/inversors als quals pogués resultar interessant la subscripció de títols valor estatals. L'èxit obtingut en totes les emissions de deute públic posa de relleu la confiança mostrada pels inversors envers el deute públic del país. Això ha motivat que l'Estat andorrà decideixi perseverar en la dinàmica iniciada fa un temps i recórrer novament a aquest mecanisme de finançament, que ha permès, d'una banda, diversificar les fonts de finançament tradicionals i els seus venciments respectius, i de l'altra, captar fons per cancel·lar una part dels crèdits bancaris vigents, finançar noves activitats i refinar l'endeutament del Govern.

Inversors i turistes russos, interessats en l'aeroport d'Andorra

La possible construcció d'un aeroport al Principat va centrar la Catrus Conferència 2018 celebrada ahir a Andorra la Vella. Es tracta d'un congrés internacional amb la participació d'empresaris provinents d'Andorra, Rússia i Catalunya, en col·laboració d'EL PERIÒDIC, amb la missió comercial d'establir connexions i compartir experiències en diferents sectors. L'empresari Enric Dolsa, de la mà del president de la Cambra de Comerç, Miquel Armengol, va encapçal·lar la trobada que, després d'un breu resum històric del país, es va enfocar en la importància de construir un aeroport dins el territori andorrà. Els assistents es van mostrar especialment interessats en com aquesta nova instal·lació beneficiarà les seves inversions a Andorra, així com a l'arribada del potent turisme rus.

Armengol, ferm defensor del projecte des que va arribar a la presidència de la Cambra el mes d'abril, va argumentar una vegada més la necessitat de «canviar el sistema de connexió» internacional del Principat i va explicar els diferents mòduls de l'estudi, que estarà enllestit a finals d'any.

El primer bloc, destinat a avaluar el tipus de pista que es podria construir, va dir Armengol, ja està quasi acabat i «només falten un parell de reunions» per aprovar-lo oficialment. Segons l'estudi,

una pista de dos quilòmetres que permeti aterrar avions amb un radi potencial de 5.000 quilòmetres és viable, de manera que el trajecte Andorra - Moscou queda «sobradament cobert». A més, l'aeroport també preveu acollir jets privats que atraguin tant al turisme com a les marques de luxe que actualment no poden instal·lar-se al Principat «per la franquícia imposada a la frontera i que per aire desapareixerà».

Les explicacions d'Armengol van convèncer els assistents russos que van centrar les seves preguntes posteriors en l'adquisició d'un visat que els permeti aterrar fora de l'espai Schengen. Tant Dolsa com Armengol estan convençuts que el govern andorrà no posarà traves, i així també ho desitja un alt executiu que en finalitzar la conferència va assegurar

estar planejant «inversions immobiliàries a Andorra» i que «un aeroport facilitaria molt les coses». Tots els empresaris van coincidir, a l'hora de fer negocis, en la importància de tenir una via de comunicació directa que «al matí et permeti tenir una reunió a Andorra i a la nit dormir a casa», a Rússia.

Una altra de les inquietuds més compartides entre els assistents russos durant la tanda de preguntes va ser el funcionament de la inversió estrangera i els avantatges fiscals que suposaria la seva instal·lació al país. L'assessora d'Actua Invest in Andorra Sandra Muñoz va resoldre tots els dubtes i els va explicar els requisits per obtenir el permís de residència. Un dels empresaris, fins i tot, va preguntar la possibilitat d'obtenir la doble nacionalitat.

Andbank reforça el seu equip directiu amb Anna Olsina

El Grup Andbank, amb el seu compromís com a referent de grup bancari i financer familiar internacional de banca privada, reforça els seus òrgans d'alta direcció amb la incorporació d'una directiva de prestigi reconegut en la seva seva social. El nomenament, que està pendent d'autorització per part de l'Autoritat Financera Andorrana (AFA), té com a objectiu la cohesió i l'homologació dels estàndards més alts de banca privada al grup. Anna Olsina s'incorpora a Andbank com a directora general adjunta de negoci del grup. Amb seu social a Andorra, formarà part del comitè executiu del grup i del consell d'Andbank Espanya, i liderarà el negoci d'Andorra, Luxemburg, Mònaco i Israel.

Olsina, llicenciada en Econòmiques per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Executive MBA d'ESADE, assessora en finances EFPA-EFA i analista financera CEFA-CIIA, compta amb una experiència de més de 25 anys en el sector de la banca com a executiva de negoci de banca comercial i banca d'empre-

ses, i està especialitzada en banca privada. La seva última etapa professional ha estat liderar el negoci de banca privada i de banca d'empreses a Banca March, on ha estat la directora territorial de tota la península. En anteriors etapes, com a directora territorial i membre del comitè de direcció ampliat de Caixa Catalunya, liderava el negoci comercial.

El director general del Grup, Ricard Tubau, explica que «poder comptar amb professionals de primeríssim nivell, com Anna Olsina, amb una àmplia experiència, tant en l'àmbit de la banca privada com de la banca comercial i d'empresa, ens permetrà mantenir la màxima exigència quant als estàndards dels serveis financers que oferim als nostres clients». El Grup Andbank, grup bancari i financer internacional fundat el 1930, és un referent en banca privada global i des de la confiança dels seus clients treballa per aportar valor diferenciat, tenint com a objectiu preservar i fer créixer el patrimoni dels seus clients amb les millors solucions.